

Gazeta BIAŁOSTOCKA

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Nr 161 (3082) Poniedziałek, 10 VII. 1961 r. Cena 30 gr

XIII Plenum CRZZ zakończyło obrady

8 bm. zakończyło się obradujące pod przewodnictwem Ignacego Logi-Sowińskiego XIII Plenum Centralnej Rady Związków Zawodowych. W drugim dniu obrad na Plenum przybył wicepremier Piotr Jaroszewicz.

W dyskusji nad referatem Prezydium CRZZ „O zadaniach kształcenia, dokształcania i doskonalenia kadr w gospodarce społecznej” wzięło udział ogółem 35 osób.

Dyskusję podsumował przewodniczący CRZZ Ignacy Loga-Sowiński.

Plenum podjęło uchwałę o zadaniach kształcenia, dokształcania i doskonalenia kadr w gospodarce społecznej.

Dla uczczenia Święta Lipcowego

- Przed terminem — nowe domy mieszkalne
- Walka o „plan” w Fabryce Pluszu
- Oszczędność w dojlidzkim browarze

Wzmoczony rytm pracy cechuje załogi Białostockiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Miejskiego. Czyn lipcowy przyspiesza realizację długofalowych zobowiązań majowych zmierzających do szybszego oddania do użytku nowych obiektów mieszkalnych.

we zakończona zostanie budowa bloku mieszkalnego nr 435, zaś w końcu miesiąca budowa drugiego bloku nr 439.

Ponadto budowniczy Białostocki podjęli wiele zobowiązań zmierzających do zaprowadzenia porządków na placach budowy.

Trudny jest tegoroczny rok w Fabryce Pluszu. Od kilku miesięcy nie są wykonywane zadania produkcyjne. Zobowiązania załogi „Pluszówki” mają więc na celu wydzwignięcie fabryki z długotrwałego impasu. Jak się dowiadujemy, wspólny wysiłek od paru dni przynosi pomyślne rezultaty.

Również załoga Białostockich Zakładów Przemysłu Słodowniczego wita Święto Lipcowe cennymi zobowiązaniami. Między innymi pracownicy warsztatów mechanicznych wykonają o 3 miesiące przed terminem 50 aparatów ciśnieniowych, co pozwoli na szybsze poprawienie jakości piwa. W wyniku realizacji podjętych zobowiązań pracownicy warzelni zaoszczędzą w II półroczu 15 tysięcy kg siodu, zaś zmniejszenie przez pracowników działu fermentowni i leżakowni oraz działu obciążu tzw. zaników produkcyjnych pozwoli uzyskać dodatkowo 650 hektolitrow piwa. (rk)

Przemówienie premiera Chruszczowa do absolwentów akademii wojskowych w Moskwie zamieszczamy na str. 2

Pierwsze zboże dla państwa z Wielkopolski

POZNAŃ (PAP) 9. 7.
Wielkopolska rozpoczęła pierwsze dostawy tegorocznego ziarna do punktów skupu. Gospodarstwo rolne Instytutu Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Strzeszynie powiat Poznań odwoziło na punkt skupu w dniu 8 bm. 50 ton jęczmienia ozimego.

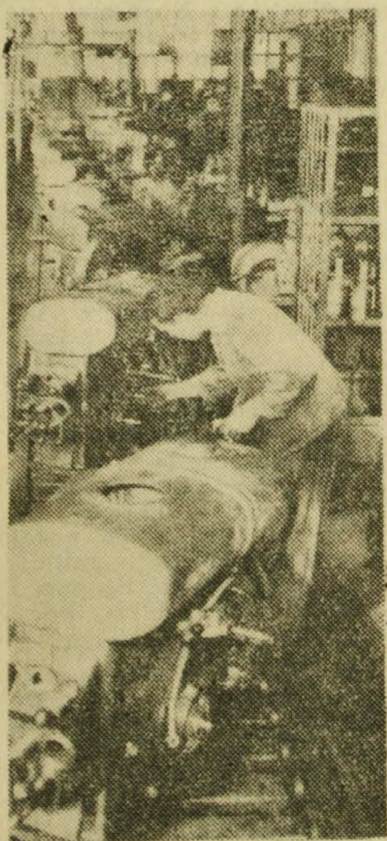
Zespół Moisiejewa w N. Jorku

NOWY JORK (PAP) 9. 7.
W „Madison - Square Garden” w Nowym Jorku odbył się koncert Państwowego Ludowego Zespołu Tańca ZSRR pod kierownictwem Igora Moisiejewa. Zespół powrócił w tych dniach do Nowego Jorku po występach w innych miastach.

Przeszło 15 tys. widzów, zgromadzonych w „Madison Square Garden” z entuzjazmem przyjęło występy artystów radzieckich. Zespół Moisiejewa da w Nowym Jorku jeszcze trzy koncerty.

POGODA

Chmurno z przelotnymi opadami deszczu.
Temperatura max. 18 stopni C.
Wiatry umiarkowane zachodnie.
Jutro bez zmian.

Wytwórnia Silników Wysokoprężnych w Andrychowie produkuje różnego rodzaju silniki do maszyn rolniczych, traktorów „Mazur”, koparek, walców drogowych i agregatów prądotwórczych.

Okolo 30 proc. produkcji idzie na eksport głównie do Brazylii, Maroka, Tunisu, ZRA, Turcji, Grecji, Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu.

NA ZDJĘCIU: montaż silników.
CAF — fot. Kondracki

W piątek posiedzenie Sejmu PRL

WARSZAWA (PAP) 9. 7.

Prezydium Sejmu ustaliło termin najbliższego posiedzenia Sejmu PRL na piątek 14 bm. Obrady rozpoczną się o godz. 10 rano i potrwać prawdopodobnie dwa dni.

Porządek dzienny przewiduje rozpatrzenie m. in. następujących rządowych projektów ustaw:

- O rozwoju systemu oświaty i wychowania,
- Prawo celne,
- O ewidencji i kontroli ruchu ludności,
- O zmianie dekretu z dnia 22 października 1951 r. o dowodach osobistych,
- O obowiązku udokumentowania pochodzenia materiałów budowlanych w budownictwie nieuspołecznionym.

Gagarin zaproszony do NRD

BERLIN (PAP) 9. 7.

Uczestnicy VIII Plenum Centralnej Rady FDJ, które zakończyło w piątek obrady w Berlinie, wysłali do pierwszego kosmonauty świata, bohatera Związku Radzieckiego majora Jurija Gagarina list, w którym zapraszają go do stolicy NRD — Berlina jako gościa honorowego na kongres młodzieży NRD, który odbędzie się jesienią br.

120 ofiar powodzi w Indiach

DELHI (PAP) 9. 7.

Liczba ofiar straszliwej powodzi, która nawiedziła trzy południowe stany Indii — Madras, Mysore i Kerala wzrosła w ciągu ostatnich 5 dni do 120. Jak podaje agencja Reutersa, poziom wód na rzekach stale wzrasta. Tysiące akrów ziemi znajdują się pod wodą.

A. Maurois ciężko chory

PARYŻ (PAP) 9. 7.

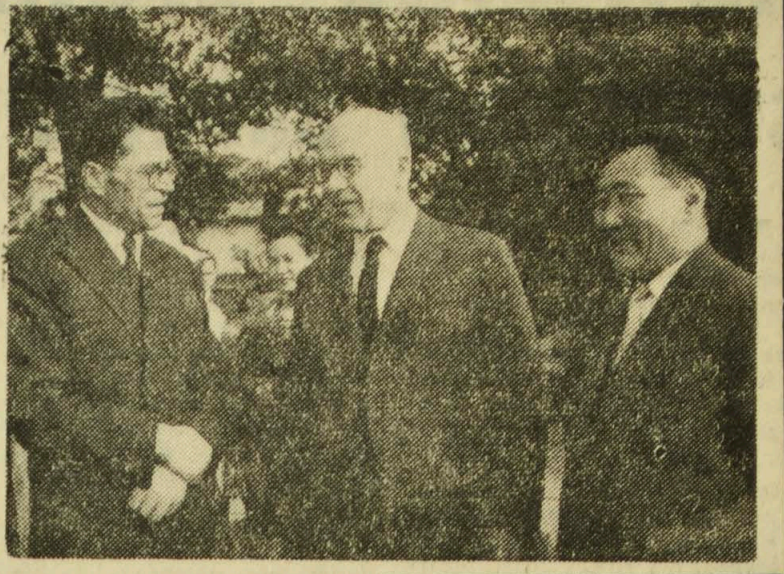
Znany pisarz francuski Andre Maurois, który spędza lato w swej posiadłości w południowej Francji zachorował w piątek ciężko na zapalenie płuc. Jak informuje agencja France Presse, stan chorego jest ciężki. Pisarza pielęgnuje jego żona.

Lekarze polscy opiekują się uchodźcami z Angoli

WARSZAWA (PAP) 9. 7.

Jak informuje Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża ekipa lekarska PCK w składzie dr dr Szymborski i T. Jamrozik po ułpynie przewidzianego terminu pracy w Kongo, została

Przed wyjazdem do Mongolii

W dniu 7 lipca 1961 r. z lotniska Okęcie w Warszawie odleciała do Republiki Ludowej Mongolii polska delegacja partyjno-rządowa z I sekretarzem KC PZPR Władysławem Gomułką i premierem Józefem Cyrankiewiczem na czele.
NA ZDJĘCIU: Władysław Gomułka na chwile przed odlotem, z prawej ambasador Ludowej Republiki Mongolii Ojadowyn Bat-Oczir.
CAF — fot. Tymiński

Święto lotnictwa ZSRR

Wielka parada lotnicza w Moskwie

MOSKWA (PAP) 9. 7.
Z okazji święta lotnictwa radzieckiego odbyła się w

17 września wybory samorządowe w NRD

BERLIN (PAP) 9. 7.

Wybory do samorządów powiatowych i miejskich, dzielnicowych i gminnych odbędą się w Niemieckiej Republice Demokratycznej w dni 17 września.

Popovic złożył wizytę Gromycie

MOSKWA (PAP) 9. 7.

Sekretarz stanu do spraw zagranicznych Jugosławii K. Popovic złożył w sobotę wizytę ministrowi spraw zagranicznych ZSRR, A. Gromycie.

Delegacja PRL przybyła do Ulan Bator

ULAN BATOR (PAP) 9. 7.

Korespondent PAP red. B. Majteczak donosi z Ulan Bator: 9 bm. o godzinie 11 czasu miejscowego przybyła do stolicy Mongolskiej Republiki Ludowej z wizytą przyjaźni partyjno-rządowa delegacja PRL z pierwszym sekretarzem KC PZPR Władysławem Gomułką oraz z prezesem Rady Ministrów Józefem Cyrankiewiczem na czele.

Lotnisko w Ulan Bator, na którym wylądował samolot wiozący delegację polską udekorowany był flagami polskimi i mongolskimi.

Po powitaniu, I sekretarzowi KC PZPR Władysławowi Gomułce oraz członkom delegacji dzieci wręczyły wianki kwiatów.

Drugi sekretarz KC Mongolskiej Partii Ludowo-Revolucyjnej i pełniący obowiązki przewodniczącego Rady Ministrów MRL, L. Cend wygłosił przemówienie. Następnie przemówienie wygłosił przewodniczący delegacji polskiej, pierwszy sekretarz KC PZPR, Władysław Gomułka.

Po przemówieniu Władysława Gomułki, ludność wznosiła okrzyki na cześć przyjaźni polsko-mongolskiej. Następnie Władysław Gomułka i Józef Cyrankiewicz zajęli miejsca w samochodzie wraz z przewodniczącym wielkiego Huraju, Sambu oraz pełniącym obowiązki premiera L. Cendem i odjechali do swej rezydencji.

Dzieci Polonii zagranicznej na wakacjach w kraju

WARSZAWA (PAP) 9. 7.

Tradycyjnym już zwyczajem ponad 1000 dzieci Polonii zagranicznej spędzi tegoroczne wakacje w kraju. Pierwsza 56-osobowa grupa młodzieży polskiej ze Szwecji i Danii, która przyjechała już do Polski, wypoczywać będzie w Piwnicznej — Zdroju.

Następne grupy dzieci m. in. z Anglii, Austrii, Belgii, Francji, Holandii i Węgier spodziewane są w połowie lipca.

Dzieci Polonii zagranicznej przebywać będą na koloniach i obozach położonych w najpiękniejszych miejscowościach wspólnie ze swymi rówieśnikami z kraju.

Tragiczny wypadek w czeskosłowackiej kopalni węgla

PRAGA (PAP) 9. 7.

Jak donosi Czeskosłowacka Agencja Prasowa w piątek wieczorem w kopalni „Dukla” w miejscowości Dolní Suché w ostrawsko-karwińskim zagłębiu węglowym wydarzyła się katastrofa.

Z przyczyn jeszcze nieustalonych w jednym z chodników wybuchł pożar, który rozprzestrzenił się z wielką szybkością. Na miejsce wypadku skierowano wszystkie drużyny ratownicze tego zagłębia, które pod kierownictwem doświadczonych techników i inżynierów walczyły do rana o uratowanie górników, z których mimo tej akcji zginęło 108.

Na miejsce katastrofy przybyli niezwłocznie przedstawiciele KC KPCZ oraz rządu czeskosłowackiego.

nieдіeľ w Tuszynie pod Moskwą wielka parada lotnicza, która trwała dwie godziny. W pokazie wzięły udział wszystkie typy samolotów radzieckich zarówno lekkie śmigłowce sportowe, jak i najnowsze samoloty pasażerskie oraz wojskowe — ciężkie turbośmigłowce, turbodruztowce, ciężkie samoloty ponaddzwiękowe, ciężkie ponaddzwiękowe odrzutowce, obrzynie ponaddzwiękowe samoloty bombowe.

Na lotnisku w Tuszynie zebrały się setki tysięcy mieszkańców Moskwy. W loży centralnej zajęli miejsca: szef rządu radzieckiego Nikita Chruszczow i inni przywódcy partii komunistycznej i członkowie rządu. Wśród nich znajdował się minister Spraw Zagranicznych Jugosławii — Koca Popovic.

Obecni byli główni konstruktorzy radzieckiego przemysłu lotniczego, wybitni piloci radzieccy z pierwszym kosmonautą Gagarinem.

Na paradę przybyli przedstawiciele placówek dyplomatycznych, attaché wojskowi, lotnictwa wojskowego i marynarki wojennej, jak również delegacje zagraniczne przebywające w Moskwie.

G. C. Pajetta ofiara katastrofy samochodowej

WARSZAWA (PAP) 9. 7.

W dniu 7 bm. w godzinach popołudniowych w okolicach Wąbrzeźna uległ katastrofie samochód, podróżował G. C. Pajetta, członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Włoskiej Partii Komunistycznej, jego syn oraz dwie osoby towarzyszące.

G. C. Pajetta w stanie ciężkim przewieziony został do szpitala. Achille Finzi, korespondent „Unity” w Polsce, poniósł śmierć. Pozostałe osoby odniosły lżejsze obrażenia.

Śruba okrętowa z polietylenu

MOSKWA (PAP) 9. 7.

W stoczni remontowej w Baku wyprodukowano śrubę okrętową z polietylenu. Znalazła ona zastosowanie na holowniku „Dewiator”. Przeszło miesięczne próby eksploatacyjne wypadły pomyślnie.

Śruba, o średnicy jednego metra, waży zaledwie 14 kg, podczas gdy podobna metalowa ma wagę 112 kg. Cały cykl produkcyjny trwał zaledwie 10 godzin. Dodatkowym plusem jest całkowita odporność na korozję.

Przemówienie premiera CHRUSZCZOWA do absolwentów akademii wojskowych w Moskwie

MOSKWA (PAP) 9. 7.

Komitet Centralny KPZR i Rada Ministrów ZSRR wydały w sobotę w wielkim Pałacu Kremlońskim przyjęcie dla absolwentów akademii wojskowych. Przybyli na nie przywódcy Partii Komunistycznej i członkowie rządu radzieckiego, wyżsi dowódcy sił zbrojnych ZSRR.

Wśród absolwentów radzieckich akademii wojskowych znajdują się także oficerowie krajów demokracji ludowej. Przemówienie wygłosił minister obrony marszałek Malinowski, a następnie zabrał głos premier N. S. Chruszczow.

Chruszczow złożył serdeczne gratulacje profesorom i absolwentom akademii. Stwierdził, że siły zbrojne Związku Radzieckiego i bratnich krajów socjalistycznych stoją na straży „naszej wspaniałej teraźniejszości i jeszcze dla wspanialszej przyszłości, ku której zmierzają nasze narody pod sztandarem marksizmu - leninizmu”.

Cały nasz kraj — kontynuował Chruszczow przygotowuje się do XXII Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Szczególne znaczenie XXII Zjazdu tkwi w tym, że uchwalili on nowy program partii, który określi główne zadania w budownictwie gospodarczym i kulturalnym, w dziedzinie polityki zagranicznej, w komunistycznym wychowaniu człowieka. Wkrótce każdy człowiek radziecki będzie mógł zapoznać się z tym doniosłym dokumentem.

Szef rządu radzieckiego podkreślił ponownie, że Związek Radziecki dokłada olbrzymie starania, by osiągnąć porozumienie w sprawie rozbrojenia pod ścisłą kontrolą międzynarodową. Wynięta przez rząd radziecki idea powszechnego i całkowitego rozbrojenia została jedynym sposobem zapobiegania przez Zgromadzenie Ogólne NZ i znalazła szerokie poparcie we wszystkich krajach. Jednak jak wykazały rokowania koła rządzące mocarstw zachodnich tylko w słowach powtarzają idee rozbrojenia, a w rzeczywistości nie dają do niego. Ostatnio boją się one nawet poruszać kwestię powszechnego i całkowitego rozbrojenia. Usiłują sprowadzić sprawę jedynie do kontroli nad zbrojeniami, a jednocześnie podporządkować swojej kontroli przede wszystkim nowoczesne rodzaje radzieckiej broni i techniki wojskowej. Mocarstwa zachodnie uniemożliwiają osiągnięcie porozumienia nawet w kwestii zaprzestania prób z bronią nuklearną, odmawiając nam równych praw w organie kontrolnym. Chciałyby one, by w naszym kraju działał system kontroli nad zaprzestaniem prób nuklearnych z tym, że my bylibyśmy odsunięci od udziału w pracy organów kontrolnych. Pozostałoby nam jedynie podporządkowanie się decyzjom międzynarodowego administratora, jakiegos nowego Hammarskjolda.

W dalszym ciągu mówca oświadczył:

Rząd radziecki przy rozwiązywaniu problemu rozbrojenia, podobnie jak i innych międzynarodowych zagadnień, nie zamierza stawiać mocarstw zachodnich w sytuacji nierównoprawnego partnera. Ale nie ustąpimy również nigdy, jeżeli chodzi o nasze interesy.

Związek Radziecki gotów jest zawsze w sposób rzeczowy rozpatrzyć wszystkie propozycje, wysuwane przez rządy różnych krajów i przez mężów stanu.

Uważamy, że niełatwo byłoby powrócić do niektórych propozycji przedstawionych w ubiegłych latach przez różne kraje. Przecież wiele z nich było bardzo realistycznych, a ich wcielenie w życie przyniosłoby korzyść sprawie pokoju. Weźmy na przykład polską propozycję utworzenia w centrum Europy strefy bezzatomowej; propozycję w sprawie ewakuacji obcych wojsk z cudzych terytoriów; zawarcia paktu nieagresji między krajami NATO i krajami Układu Warszawskiego; zapobie-

dzieli kanclerz boński znowu nazwał Związek Radziecki „potencjalnym przeciwnikiem” i zażądał zrównania Bundeswehry pod względem uzbrojenia z tym przeciwnikiem. Przy sposobności rzucił on klątwę na tych, którzy w Niemczech zachodnich wypowiadają się na rzecz neutralności. Czy kanclerz zastanawiał się nad tym co mówi? Lubi on uchodzić za ofiarę Hitlera, ale kroczy jego śladami. Widocznie Adenauer nie wyobraża sobie, czym jest współczesna wojna, bo gdyby sobie wyobraził — nie igrałby tak lekko myślnie losami ludzkości. Należy nawoływać nie do wojny, lecz do pokoju, nie trzeba zastraszać atmosfery, nie trzeba doprowadzać do konfliktów. Śladźmy lepiej wokół stołu i przedyskutujmy spokojnie wszelkie problemy nie posługując się pogrozkami. Proponujemywołanie konferencji pokojowej, na której przedłożymy nasz projekt traktatu. Niech mocarstwa zachodnie złożą własne propozycje, swoje własne projekty pokojowego uregulowania problemu. Przedyskutujemy wszystkie propozycje i zaakceptujemy te spośród nich, które najbardziej będą sprzyjały utrwaleniu pokoju i które w należyty sposób będą uwzględniały interesy państw.

Berlin zachodni — kontynuował mówca — jest sepką wewnątrz Niemieckiej Republiki Demokratycznej, wyspą, na której zachował się ustrój kapitalistyczny. Nie chcemy wtrącać się w sprawy wewnętrzne ludności miasta, naruszać prestiżu USA, Anglii i Francji. Wszak można znaleźć takie rozwiązanie problemu, które uczyniłoby zadość postulatowi wszystkich krajów — byłych członków koalicji antyniemieckiej i które nie naruszyłoby ustalonego już trybu życia Berlina zachodniego. Takie właśnie rozwiązanie proponujemy. Należy nadać Berlinowi zachodniemu status wolnego miasta, udzielić mu gwarancji bądź ze strony czterech wielkich mocarstw — USA, W. Brytanii, Francji i ZSRR — bądź też ze strony krajów neutralnych, albo Organizacji Narodów Zjednoczonych. Jeśli mocarstwa zachodnie mają lepszy wariant gwarancji — niech go zaprezentują. Rzecz jasna, że wszelkie rozwiązanie problemu Berlina zachodniego powinno brać pod uwagę fakt, iż leży on w centrum suwerennego państwa i że przez terytorium tego państwa biegną wszystkie linie komunikacyjne między Berlinem zachodnim a światem zewnętrznym. Jak wiadomo, w stosunkach międzynarodowych obowiązują zasady, że dostęp do tego czy innego państwa prowadzący przez terytorium innego państwa wymaga zawsze odpowiedniego porozumienia z jego władzami.

Kraje socjalistyczne nie będą czyniły zamachów na prawo mieszkańców Berlina zachodniego do swobodnego określenia społeczno - ekonomicznych warunków, w jakich pragną oni żyć.

Rząd radziecki zgadza się z niedawnym oświadczeniem prezydenta Kennedy'ego, że wszelkie nowe postanowienie dotyczące Berlina zachodniego nie powinno godzić w prawa mieszkańców tego miasta do dokonywania swobodnego wyboru w charakterze wolnych ludzi. Nasza propozycja jest całkowicie zgodna z tym żądaniem.

Rząd radziecki gotów jest do udzielenia najdalej idących gwarancji w stosunku do Berlina zachodniego. Już nieraz wymieniałem różne formy gwarancji. Jednakże w krajach NATO, które podsycają atmosferę psychozy wokół sprawy Berlina zachodniego, przemleca się gorliwie tę część naszej propozycji.

Apelujemy o odrzucenie metod zastraszania. Do wojny nie można dopuścić — gdyż pochłonie ona zbyt wiele istnień. Pierwsze strzały mogą paść na granicy, gdzie stoją na wprost siebie wojska. Ktoś jednak zaręczy, że strzały te nie odezwą się echem wybuchów atomowych na całej kuli ziemskiej, że nie rozpocznie się wojna, w której nie będzie frontu ani tyłów? Z tego wszystkiego trzeba sobie zdawać sprawę. Ci, którzy nam grożą powinni wiedzieć, że jesteśmy w stanie odeprzeć agresora, że mamy do tego środki.

Związek Radziecki osiągnął ogromne sukcesy w rozwoju gospodarki, kultury i techniki. Naród nasz stworzył i otoczył wszechstronną troską swe siły zbrojne, które dźwigiły na swoich barkach główny ciężar walki z faszystwami i rozbiły niemiecki militarizm.

Upoważnia to nas — mam nadzieję, że zostaną właściwie zrozumiane — do zwrócenia się do przywódców krajów, które były naszymi sojusznikami w ostatniej wojnie, tj. do prezydenta USA, p. Kennedy'ego, prezydenta Francji, generała de Gaulle'a, premiera W. Brytanii p. Macmillana, z apelem, aby podszli rozsądnie do rozwiązywania problemu niemieckiego, zasiędl przy jednym stole z innymi milującymi pokojem państwami i zawarli traktat pokojowy. Rozsądek, przede wszystkim rozsądek — to rzecz najbardziej dziś potrzebna. Rozsądek ten powinien się przejawiać w aktach pokojowych, w dążeniu do wyrwania z korzeniami wszelkiego napięcia. W dzisiejszych czasach żaden inny krok nie może być bardziej pokojowy niż zawarcie traktatu pokojowego i usunięcie pozostałości minionej wojny.

Proponujemy pokój — kontynuował mówca — Pragniemy, aby w stosunkach między państwami zatriumfował rozsądek, aby państwa współistniały pokojowo i współzawodniczyły na polu zapewnienia narodom dóbr materialnych i duchowych. Narody powinny same zdecydować o tym, jaki ustrój najlepiej im odpowiada — komunistyczny czy kapitalistyczny.

Premier Chruszczow podkreślił, że nie ma żadnych poważniejszych przyczyn zwlekania z pokojowym rozwiązaniem problemu niemieckiego, mimo to przeciwnicy odprężenia międzynarodowego usiłują wszelkimi sposobami usprawiedliwić swe negatywne stanowisko. Twierdzą oni np., że jedną z przeszkód jest podział Niemiec.

Gdyby mocarstwa zachodnie — oświadczył mówca — rzeczywiście pragnęły pomóc Niemcom w zjednoczeniu, nie sprzeciwiłyby się, lecz wręcz odwrotnie — doradziłyby rządowi NRF podjęcie rokowań z rządem Niemieckiej Republiki Demokratycznej, popartyby propozycją NRF w sprawie utworzenia konfederacji dwóch państw niemieckich.

Odbudowa jedności państwa niemieckiego — to sprawa samych Niemców. Żadne państwo nie ma prawa wtrącać się w te sprawy, albowiem nikt poza zamykami Niemcami nie może rozwiązać tego problemu. Rząd radziecki nie zamierza prowadzić w tej sprawie jakiegokolwiek rokowań. Niech rząd NRF i NRF porozumiewają się w tej kwestii, a my uznamy każdą uchwałę, jaką one podejmą.

Ala jeśli ktokolwiek liczy na to, że naszymi rękami zlikwidujemy ustrój socjalistyczny w NRF — ten przeżywa w świecie iluzji. Niemiecka Republika Demokratyczna ma w Związku Radzieckim wier-

nego i niezawodnego przyjaciela.

Rząd radziecki będzie bardzo ubolewał, jeśli którykolwiek spośród naszych b. sojuszników nie podpisze wraz z nami traktatu pokojowego z Niemcami, jeśli Niemcy zachodnie nie zechcą uściśnić wyciąganej do nich przez kraje socjalistyczne ręki na zgodę. Nie możemy jednak tolerować tego, by rozwiązanie problemu posiadającego żywotne znaczenie dla tylu państw i narodów, było odroczone na szereg lat jedynie dlatego, że pewne koła pragną zachować dla siebie możliwość odwetu i uwiecznienia reżimu okupacyjnego na części terytorium niemieckiego. ZSRR stanie przed koniecznością porozumienia się z NRF i tymi krajami, które pragną zawrzeć traktat pokojowy z tym milującym pokój państwem niemieckim.

Procedura zawarcia traktatu pokojowego z NRF będzie ściśle zgodna z obowiązującymi przepisami międzynarodowymi. Po zawarciu traktatu ZSRR zrzeknie się wszelkich zobowiązań, jakie dotychczas wykonywał na liniach komunikacyjnych z Berlinem zachodnim. Innymi słowy, na całym swym terytorium rząd NRF będzie korzystał z całkowitej suwerenności jak każde inne niezależne państwo.

Wy, wojskowi — kontynuował N. S. Chruszczow — dobrze rozumiecie, co oznaczałoby nieliczenie się z warunkami traktatu pokojowego i czynienie prób naruszenia suwerenności NRF. Wielu spośród was będzie służyło w szeregach wojsk, które, zgodnie z postanowieniami Układu Warszawskiego, znajdują się na terytorium NRF. Oznacza to, że wam właśnie w udziale przypadnie stawienie czoła agresywnym siłom, gdyby próbowały one z bronią w ręku udaremnić pokojowe uregulowanie sprawy. Zwracam uwagę, że właśnie w odpowiedzi na traktat pokojowy niektórzy grożą użyciem siły, a tym samym wywołaniem niebezpiecznego kryzysu międzynarodowego.

Rząd radziecki wytrwale dąży do zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami w przekonaniu, że jeżeli obecnie nie podejmie się kroków w kierunku unormowania sytuacji w Niemczech i w Berlinie zachodnim, to narody mogą znaleźć się przed faktem agresji ze strony zachodnoniemieckich militarystów. Nie ma żadnych gwarancji, że jakaś awantura wywołana przez zachodnoniemieckich spadkobierców Hitlera nie roznieci pożaru wielkiej wojny. Wówczas zbyt późno będzie zastanawiać się, co stało na przeszkodzie do zawarcia w odpowiednim czasie traktatu pokojowego i dlatego, mimo wszystkich ostrzeżeń ze strony sił milujących pokój zachodnoniemieckiej militarysty mógł stanąć na nogi i ponownie chwycić za broń.

Związek Radziecki przejawia maksimum dobrej woli dążąc do wzajemnego zrozumienia z dawnymi sojusznikami oraz z Niemiecką Republiką Federalną. Ale język gróźb i zastraszania, jakiego nieraz używa się na Zachodzie, nie sprzyja stworzeniu atmosfery odpowiedniej dla rokowań. Co więcej w tym stanie rzeczy zawarcie traktatu pokojowego z Niemiecką Republiką Demokratyczną za wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami może okazać się jedynym wyjściem w istniejącej sytuacji.

Podpiszemy traktat pokojowy, a naszym siłom zbrojnym wydamy rozkaz, żeby każdy agresor, który podniesie rękę na Związek Ra-

dziecki lub na naszych przyjaciół, spotkał się z odpowiednią odprawą.

Rząd radziecki szczerze dąży do ustanowienia trwałego pokoju. Nie powinniśmy jednak zapominać, że zapewnienie pokoju zależy nie tylko od naszych pragnień i naszych wysiłków. Trwały pokój można zapewnić tylko pod warunkiem, że do osiągnięcia tego celu dołożą starania również rządy innych państw, że będą o to walczyć narody całego świata.

Mówca zapewnił, że rząd ZSRR uważnie obserwuje militarne posunięcia USA i ich sojuszników z NATO. Przypomniał on, że mocarstwa zachodnie zwiększają liczebność swych sił zbrojnych, budując coraz więcej strategicznych bombowców, które bez przerwy krążą w powietrzu z bombami atomowymi na pokładzie. Wyposaża się siły zbrojne NRF w najnowocześniejszą broń, powiększa się liczebność tych sił. N. S. Chruszczow podkreślił, że prezydent Kennedy zaproponował zwiększenie kredytów na cele wojskowe o 3,5 mld dolarów, że wydatki wojskowe w NRF wzrosły w roku bieżącym o 18 proc., że wzrastają one także w Anglii, Francji i innych krajach NATO.

Uwzględniając tę sytuację — oświadczył Chruszczow — rząd radziecki zmuszony był wydać Ministerstwu Obrony polecenie, aby chwilowo, aż do dalszej decyzji, wstrzymało redukcowanie sił zbrojnych, zaplanowane na 1961 r. W związku ze zwiększeniem budżetów wojskowych krajów NATO, rząd radziecki powziął decyzję w sprawie zwiększenia wydatków na obronę w roku bieżącym o 3 miliardy 144 miliony rubli, a tym samym ogólne wydatki na potrzeby wojskowe w 1961 r. wyniosą 12 mld 399 mln rubli. Jesteśmy zmuszeni do tych posunięć wskutek powstających okoliczności, albowiem nie możemy ignorować interesów bezpieczeństwa narodu radzieckiego.

W dalszym ciągu przemówienia premier Chruszczow podkreślił, że uzdrowienie sytuacji międzynarodowej zależy w znacznej mierze od poprawy stosunków między ZSRR i USA. Zadanie to może być rozwiązane jedynie wówczas, gdy obie strony przejawią dobrą wolę. W związku z tym — powiedział Chruszczow — z uznaniem witamy oświadczenie prezydenta Kennedy'ego na konferencji prasowej w dniu 28 czerwca w sprawie pokojowego gospodarczego współzawodnictwa między obu mocarstwami.

Gdybyśmy po zawarciu traktatu pokojowego z Niemcami — powiedział Chruszczow — uściśnili sobie dłonie i oświadczyli, że poświęcimy wszystkie nasze wysiłki współzawodnictwu gospodarczemu, wówczas wszyscy ludzie na ziemi odetchnęliby z ulgą. Stworzyłoby to dobrą okazję do dalszych rokowań i realizacji odwiecznego marzenia ludzkości o trwałym pokoju na ziemi. Jesteśmy gotowi do uczynić i wyciągamy dłoń do rządów mocarstw zachodnich.

W zakończeniu premier Chruszczow mówił o potrzebie dyscypliny w wojsku, o znaczeniu uświadomienia patriotycznego żołnierzy i oficerów. Podkreślił on, że szczerne ideały socjalizmu sprawiają, że armie krajów socjalistycznych mają olbrzymią przewagę nad armiami państw kapitalistycznych. Trzeba i w przyszłości wychowywać żołnierzy i oficerów w duchu marksizmu-leninizmu, w duchu patriotyzmu radzieckiego. Internacjonalizmu proletariackiego, w duchu przyjaźni narodów.